

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **S. O.**, zast. JUDr. Milanem Hulíkem, advokátem se sídlem v Praze, Bolzanova 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 11. 2006, č. j. OAM-1238/VL-10-04-2006, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 10. 2007, č. j. 60 Az 133/2006 - 42,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně jako stěžovatelka brojí včas podanou kasační stížností proti shora označenému rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta její žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného, jímž bylo vysloveno, že se stěžovatelce neuděluje mezinárodní ochrana s poukazem na § 12, § 13, § 14, § 14a, § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neboť stěžovatelka nenaplnila zákonné podmínky pro udělení mezinárodní ochrany a s potížemi, které ve své vlasti měla, se neobrátila na tamní státní orgány. Rozsudek krajského soudu vycházel z toho, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě přesvědčivě zjištěného skutečného stavu věci a bylo řádně odůvodněno.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, je-li kasační stížnost přípustná ve smyslu § 104 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“). Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. je kasační stížnost nepřipustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. Stěžovatelčiny námitky ohledně toho, že správní orgán k důvodům, které v žádosti uvedla, nepřihlédl, vůbec nevedl řízení a žádost zamítl jako nedůvodnou, nemohou být považovány za přípustné, neboť je stěžovatelka neuplatnila ve formě řádně vymezených žalobních bodů v řízení před krajským soudem, ač tak učinit mohla (jedná se o námitky týkající se správního řízení).

Nad tento rámec lze dodat, že stěžovatelčina žádost nebyla zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 zákona o azylu, jak snad stěžovatelka chtěla svou nepřipustnou námitkou naznačit, nýbrž ve věci řízení proběhlo a bylo vysloveno, že se stěžovatelce neuděluje mezinárodní ochrana. V ostatním shledal zdejší soud kasační stížnost přípustnou.

Následně se Nejvyšší správní soud zabýval přijatelností kasační stížnosti podle § 104a s. ř. s., tedy otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle uvedeného ustanovení kasační stížnost odmítnuta jako nepřijatelná. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu zdejší soud pro stručnost odkazuje např. na svoje usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikováno ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako č. 933/2006.

V projednávané věci konstatuje Nejvyšší správní soud, že stěžovatelka argumentuje kasačními důvody zakotvenými v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Stěžovatelka uvádí, že jí mezinárodní ochrana měla být udělena. V domovině čelila potížím pramenícím z toho, že její otec byl politicky činný. Posléze byl zabit a stejně dopadli i někteří jiní členové její rodiny. Stěžovatelka se obává především násilí ze strany členů politické strany, v níž působil její otec. Její mateřská země není s to zajistit svým občanům ochranu před ponižujícím zacházením. Stěžovatelka by využila všech možností, pokud by to ovšem mělo smysl. Vzhledem k tomu, že byla ohrožena na životě, musela ze země utéci. Dle názoru stěžovatelky je každé pronásledování vždy třeba považovat za ohrožení života nebo svobody, stejně je třeba posuzovat i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání, pokud jsou spjata s opatřeními, která zasahují do občanských a politických práv jednotlivce a pokud jsou trpěny v zemi původu správními orgány. Závěrem stěžovatelka dodává, že nepřesnosti v jejích výpovědích, na které soud rovněž poukázal, vznikly tím, že s odstupem času si stěžovatelka nedokáže vzpomenout na sled událostí tak, jak se stal, neboť se snažila na nepříjemné události zapomenout.

Z uvedených důvodů navrhuje stěžovatelka napadený rozsudek zrušit a vrátit věc krajskému soudu k dalšímu řízení.

Na námitky obsažené v kasační stížnosti dává dostatečnou odpověď dosavadní judikatura správních soudů. Ve své podstatě totiž stěžovatelka namítá potíže s tzv. soukromými osobami. Z její výpovědi před žalovaným totiž vyplynulo, že její otec nebyl zabit z politických důvodů, nýbrž kvůli tomu, že v politické straně, kde působil, byly zpronevěřeny peníze. Otec prý znal toho, kdo je zpronevěřil, avšak odmítl jeho jméno říci. Poté byl zabit a straníci začali pronásledovat i stěžovatelku samotnou. Vzhledem k tomu, že se však jednalo o pronásledování z důvodu zpronevěry a nikoliv z důvodů politických, nemá toto azylovou relevanci. Touto otázkou spojenou s tvrzenou nedostatečnou ochranou ze strany státních orgánů se Nejvyšší správní soud zabýval např. ve svém rozsudku ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 - 48, v rozsudku ze dne 4. 12. 2003, č. j. 4 Azs 25/2003 - 80, v rozsudku ze dne 18. 12. 2003, č. j. 4 Azs 38/2003 - 36, v rozsudku ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003 - 65, či v rozsudku ze dne 19. 2. 2008, č. j. 2 Azs 102/2007 - 78, všechny dostupné na www.nssoud.cz.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na námitky podané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. května 2008

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu